

Yüregimi Burkan Anılar Ağlatıyor Yar

— Yazan Adam · 02 Nisan 2012

İmdat edecek söyle kim var

Şahit olduğum zan etrafımı neden sarar evet, ruhum bizar

Emanetine sadık kalan, edebin lahzasında kendini bulan nefes, ne ülfetli bir ar

Sığındığın yaylalar, temaşa ettiğim suskun dağlar, yüregimi burkan anılar, ağlatıyor yar

Ne bir gül kopardım, ne de koklamayı başardım

İçinden çıkılmaz fıganları içime attım, bir tebessüm olsun hasretinde yaşadım

Sinemi kime kapattım, derdi gamımla nefeslenmeyi amaçladım, sancıdan kurtulamadım

Neden bu halvet üzere karar kıldım, hiç şikâyet etmeden boyun bükmeyi bir çare sandım

Görebilmek için bakıyorum, fakat şaşırıyorum

Farkı fark ettiren idrakin fukaralığını çok yaşıyorum, kalbi inşirahı anıyorum

Ruhumun sessiz sancılarında utanıyorum, aklıma gelen sualleri kimselere soramıyorum

Sessiz ve kuytu köşemde bilmem ki ne kadar anlamlı olacaktır kalbime düşeni yazıyorum

Bazen sıkıntı duyanları, rahatlıkla anlıyorum

İlgi ve yakınlık adına suçlanıyorum evet, hiç dikkate almamakla kınanıyorum

Kimi zaman kırılan, kimi vakit ikazıyla çalım satan nefeslere sadece tebessüm ediyorum

Asla alınmıyorum, tahammül etmekle iktifa ediyorum bekleyen canlara eyvallah diyorum

Elbette ki bir edip değilim, şair ise hiç değilim

Gönlüme düşün katreleri hasreden bir aciz nefesim, kendi halimle bedelleşirim

Hiç tanımadığım, aşına edayla anmadığım, temaşa etmeye fırsat bulamadığıma ne derim

Vefa adına nasıl bir yola çıkarım, yâd edemediğim o nefeslerin, fıganlarını kime söylerim

Her halinde yavaş yavaş öteye giden biriyim

Hak ve hakikat sevdasıyla ağlamayı ne kadar isterdim, kurak bir gönül sahibiyim

Edebe muhtaç bir hal içindeyim, zarif olmayı nasıl becerir ve tevazuu ile hasrederim

Ne gönül zenginiyim ve ne de ehl-i hal zadeyim, her yâdımnda niyaz ederek serinlerim

Mustafa CİLASUN